

Revsingar fyri brotsverk fyrr og nú

IV. PARTUR

Nei henda uppfatanin at fongslini fyrr á dögum við sínum ræðslum, ið skuldu verða miðstöðir fyri at skapa eitt betri liv fyri fangan, tá hann var latin leysur, hava ikki virkað í praksis. Talið á brotsverku-um vaks alsamt. Tey revsaðu vóru ikki frægari av at vera í fongslu undir teimum umstøðum, ið vá vóru. Sum oftast forði hetta við sær, at ein ring ávirkan kom á fangan við tí úrslitið, at tá ið fangan hevði gingið leysur eina tíð, ja so fór hann aftur út á óløggar vegir og endaði so-statt aftur í fongsl í longri tíð, enn hann hevði sitið áður.

I nýggjari tíð kom ein meiri grundleggjandi hugsan. Tað vóru menn sum við framskyg-ni vildu broyta viðurskiptini í fongslunum. Hugsan teirra vann frama. Hon gekk út upp á, at fáa brotsmenn at halda seg frá lógarbrotum. At seta fólk fóst, var mett sum ein tilrøkkandi revsing í sjálvum sær. Eingin líkamlig revsing átti at vera — sum vanligt var fyrr á dögum.

James Bennet fyrrv. stjóri við felagsfongslini í USA í 27 ár. Hann segði um avtøkuna

av líkamligu revsingini: Tað verður strangliga bannað starvsfólkunum við felagsfongslini undir øllum umstøðum at nýta harðskap, tí hetta er ikki ynskjandi og minni effektivt enn at taka framhjáráttindi, broyting av arbeiði, ella taka vitjanir aftur, ið skapa dóm.

Fangar, ið ikki vilja sam-arbejða, kunnu eisini missa vitnisburð fyri at hava skikkað sær væl, sum ivaleyst vildi gjørt teir vælegnaðar til roynd-arleyslating áður. Teir vildu so fáa eitt longri fongsluppihald. Hetta hildu menn vera eina tillæðing til eitt betri levnað. Men burtursæð frá at avtaka harðskap og skapa bata um livikorini hjá fangunum, hvat var so henda uppreisn byggd uppá? Ein fangi var tikin til tess at vera uppvandur til at sleppa øllum ósamfelagsligum lyndi, bert uppvendingin var framd á rættan hátt. Á henda hátt vildi man uppala fangan til at liva sum ein góður samfelagsborgari. Er hetta vorðið satt? Fremja fongslini tað tey ið verunleikanum skulu.

(Framhald í næsta blaði)

Shellhúsið í København. Her høvdu týskararnir hermiðstöð sína undir seinna heimsbardaga. Til tess at verju húsið imóti eingilskum bumbaútsóknum frá luftini, høvdu teir týðandi danar sitandi sum gíðslar á ovasið hedd. Men 21. mars 1945 lupu engilsmenn á frá luftini. Húsið varð skotið í sor og bert fáir gíðslar sluppu undan við livinum.

an rakstur. Í fyrsta umfari vildi tað í givið fall soleiðis verði mest nærliggjandi at knýtt samband við eitt av hesum feløgum, sum dekkar ein stóran part av marknaðinum, ella við eina ketu, um tað er møguligt.

Eftirspurningurin eftir ymsum konserveraðum vörum kemur óivað eisini at vinda uppá seg í takt við vøksturin í keypiorkuni og broytingarnar í samfelagsstruktúrinum sum heild. Roknað verður soleiðis við, at stóri marknaðurin fyri tunfiskahermetikk kemur at vaksa enn meira umframt at ein góður og betri marknaður eftirhondini kann upparbeiddast fyri aðrar vörur, sum eru á einum relativt nýggjum stadi-um t. d. rejer, royktur laksur og sild í ymsari sós.

Endiliga er Italia ein góður og stabilur marknaður fyri fiskamjøl, bæði tí at framleiðslan er minimal og for-brúkið stórt og í stóðugum vøksstri.

Marknaðarpolitiski útviklingurin altavgerandi

Kunnu vit alt samantikið sláa fast, at marknaðurin er ógvulga attraktívur og kanska tann innanfyri europeisku marknaðarsamgongurnar, ið hevur størstu potentiellu útviklingsmøguleikarnar í árunum fram, verður hinvegin marknaðarpolitiski útviklingur-ín altavgerandi fyri, hvussu atgongdin til hansara verður í framtíðini. Hetta er somikið meira galdandi sum tað serliga eru meira tilgjørd og tí hægri tollaðu vørurnar, ið vøksturni snýr seg um. Framleiðslan av hægst foreddaðum vörum til marknaðarnar í EEC-limalondunum kemur óiv- að at fara fram innan hetta marknaðarumráði har tað yvir-høvir er møguligt at útvega ráðvni. Tað sama má í stór- an mun roknast at gerast gald- andi fyri t. d. fyrst flak, har talan er um ein verjutoll uppá 15 pst. Núverandi EEC er ikki sjálfvørðandi við hesi vøru, meðan viðkaða EEC, forútsæð oll umskjálalondini koma við, kemur at hava eitt munandi yvirskot. — Tá talan er um saltfisk og stokfisk er marknaðurin sum nú er heilt bundin av innflutningi frá londum utanfyri EEC. Bæði tá talan er um flak og saltfisk vil tað tí verða avgerandi fyri hvør politikkur verður førdur í framtíðini, hvørji lond ið gerast limir. Í somu løtu sum marknaðurin er sjálfvørðandi kann nevnliga roknast við, at krøv um verju melda seg fyri sovið viðvikur saltfiskin, meðan limalondini við einum verjutoll uppá 15 pst. automat- isk koma at forsýna markna- aðin við flaki.

Fyri okkum, sum í hvørt fall trý tey fyrstu árin standa utanfyri EEC, vil tí serliga norskur limaskapur koma at ávirka mogleikar okkara fyri at selja til Italia resp. úrtøk- una av at selja til henda marknað. Vit hava tí góða orsök at biða eftir úrslitunum av norsku fólkatakvøðuni í september, við spenningi.

Uppreisturin í Algier seinast í 50 og fyrst í 60unum. Her vóru fleiri fólk sett fóst.

Framhald frá 5. síðu. (1)

uppá longri síkt. Men dentur má leggjast á, at ein slíkur útviklingur í forbrukinum og fyri sovið eisini í distribúti- onini enn má sigast at vera á byrjunarstignum í Italia og fyribils er bert talan um at halda seg á hedd við støðuna til einahvorja tíð. Verður hetta ikki gjørt koma vit hinvegin at missa henda stóðugt vaks- andi partin av marknaðinum. — Vert er eisini at peika á, at rávoran hvat prisi viðvikur

kemur at týða minni í mun til lidnu vøruna.

Soluorganisatiónir

Soluorganisatiónin í núverandi líki er nýtulig til traditionellu vørurnar fyri sovið sum hon ikki setir seg í vegin fyri ein- um rimiligum útviklingi og gevur útflytarunum loyv til at útnýta teir mogleikar, sum eru á marknaðinum. Men fyri meira avanseraðar vørur finn- ast betri eignaðar kanalar.

Mesti vøksturin á marknað-

inum komandi árin kemur uti- an íva at falla á frystar vørur eftirhondini sum distribúti- on batanar og fólk yvirvinna tann skepsis, tey hava havt fyri hesum vörum. Hesin vøkst- ur kemur at sava frá eini vanligari óking í eftirspurning- um eftir fiskavörum, einum fall í eftirspurningunum eftir vónaligum feskum og upptíð- adum vörum og einum tilsva- randi falla tá talan er um salt- fisk og liknandi vørur, um einki verður gjørt fyri at sti- mulera henda part av markna-

aðinum. Útviklingurin kemur eisini at ganga imóti, at stóð- ugt størri partur av vörum verður seldur konfektioneraður og í ræning av meira avan- seraðum vörum (lidnum rætt- um og dýrari fiskaslogum).

Sum eftirspurningurin eftir konfektióneraðum, frystum vör- um er nú, vildi tað neyvan verði realistiskt at tosa um sjálvs óðuga soluorganisatión. Mett verður soleiðis, at tey feløg, ið nú arbeiða á markna- aðinum — flestu peningast- erk — neyvan hava rentabl-